

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4458/2019
18.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца малолетног АА, чији је законски заступник мајка ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Драгослав Ђетковић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Александар Ђорђевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7213/18 од 07.03.2019. године, на седници одржаној дана 18.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж 7213/18 од 07.03.2019. године, и предмет враћа другостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П број 25608/16 од 28.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да му на име накнаде штете због противправног коришћења стана у ... у улици ... број ..., за период почев од јуна 2011. године до децембра 2015. године, исплати износ од по 495,00 евра за сваки месец, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом почев од 01-ог у месецу за текући месец, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 234.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7213/18 од 07.03.2019. године, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П број 25608/16 од 28.05.2018. године и усвојен је тужбени захтев тужиоца у целости и обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију из свих законом прописаних разлога.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...87/18), па је нашао да је ревизија тужене основана.

Према образложењу првостепене одлуке, након спроведеног доказног поступка утврђено је да је малолетни тужилац рођен ..10.1999. године и да је син сада покојног ГГ, који је преминуо ..06.1999. године. Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 754/13 од 16.04.2015. године, укинута је пресуда Вишег суда у Београду П број 110/10 од 25.01.2012. године и одбијен је, као неоснован, тужбени захтев ВВ (овде тужене) којим је тражила да се утврди да је по основу рада, доприноса и стицања у ванбрачној заједници са сада покојним ГГ (оцем овде малолетног тужиоца) стекла право сусвојине са 60,84/100 идеалних делова на стану број .. који се налази у ..., у улици ... број .. површине 27м². Са друге стране, истом пресудом, делимично је усвојен тужбени захтев главног умешача и утврђено је да је малолетни АА (овде тужилац) власник спорног стана, што су тужени ВВ, ДД и ЂЂ дужни да признају и трпе, те да дозволе главном умешачу (овде тужиоцу) да се укњижи у земљишне књиге као власник стана. Истовремено, овом пресудом обавезана је ВВ да малолетном АА преда у посед и на коришћење предметни стан. Кључеве од предметног стана малолетни АА је примио од ВВ 02.12.2015. године. На основу налаза и мишљења судског вештака економско – финансијске струке утврђена је тржишна вредност закупнине за предметни стан.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одбио тужбени захтев тужиоца као неоснован, са образложењем да је тужилац својство власника предметне непокретности стекао тек правноснажним окончањем поступка пред Вишим судом у Београду, односно доношењем пресуде Апелационог суда у Београду Гж број 754/13 од 16.04.2015. године, којом је утврђено да је он власник предметне непокретности. Сходно томе, тужилац до овог тренутка није могао располагати спорним станом на било који начин, те није могао остварити приход од издавања истог, из ког разлога је његов тужбени захтев који се односи на накнаду штете због измакле добити (неостварене закупнине) првостепеном пресудом одбијен као неоснован, из разлога што нису испуњени услови прописани одредбом члана 189. Закона о облигационим односима.

Апелациони суд у Београду је својом пресудом Гж број 7213/18 од 07.03.2019. године, преиначио првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев тужиоца, са образложењем да првостепени суд није правилно применио материјално право, односно пропустио је да примени релевантне одребе Закона о наслеђивању и Закона о основама својинско правних односа. Наиме, према оцени другостепеног суда, из одредбе чланова 3. став 2. и члана 212. Закона о наслеђивању, проистиче закључак да је малолетни тужилац право својине стекао наслеђивањем, односно, с обзиром на то да је рођен после смрти оставиоца, моментом свог рођења. То што је тужена веровала да на спорној непокретности има право сусвојине, не мења чињеницу да је малолетни тужилац на основу одредби Закона о наслеђивању постао власник спорног стана у тренутку свог рођења, из ког разлога има право на накнаду штете због измакле добити у висини тржишне закупнине.

Оцењујући наводе ревизије, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају, због погрешне примене материјалног права, чињенично стање није у потпуности утврђено.

Закон о основама својинско-правних односа („Службени лист СФРЈ“ број 6/80...36/90, „Службени лист СРЈ“ број 29/96, „Службени гласник РС“ број 115/05) чланом 38. ставом 1. прописује да савестан држалац предаје ствар власнику са

плодовима који још нису убрани, ставом 2. да савестан држалац није дужан да плати накнаду за коришћење ствари нити одговара за погоршање и пропаст ствари које су настале за време његовог савесног држања.

Како то проистиче из стања у списима, тужена је била у државини спорног стана за све време трајања ванбрачне заједнице са оцем тужиоца, као и након тога све до момента када је стан предала овде малолетном тужиоцу. Осим тога, у парничном поступку који је иницирала након смрти оца тужиоца, првостепеном пресудом је њен тужбени захтев био усвојен и утврђено је њено право сусвојине на спорном стану са уделом од 60,84/100 идеалних делова. Међутим, у другостепеном поступку, ова одлука је укинута и одлучено је о захтевима странака на тај начин што је тужбени захтев овде тужене, за утврђење права сусвојине, одбијен као неоснован, док је утврђено да је власник спорног стана овде малолетни тужилац. Након тога, тужена се иселила из спорног стана и исти је предала тужиоцу.

Дакле, за оцену основаности тужбеног захтева, било је нужно утврдити да ли је државина на спорном стану од стране тужене била савесна, с обзиром на то да од ове околности зависи оцена основаности тужбеног захтева. Наиме, Закон о основама својинско-правних односа, у члановима 38. и 39. прописује сасвим различите последице у смислу обавезе накнаде штете приликом предаје ствари власнику од стране држаоца, у зависности од тога да ли је држалац ствари био савестан или не. Другостепени суд, приликом одлучивања није имао у виду ове одредбе, па је због погрешне примене материјалног права чињенично стање остало непотпуно утврђено, због чега је било нужно укинути другостепену одлуку.

У поновном поступку, другостепени суд ће имати у виду примедби из овог решења, па ће након што утврди све битне чињенице, правилном применом материјалног права изнова одлучити о тужбеном захтеву тужиоца.

Имајући у виду изнете разлоге, одлучено је као у изреци применом одредбе члана 416. став 2. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**